

ning egentlig ikke, saa meget til det konservative Medlem som til det humane Medlem — ganske vist være mindre vel tjent med, at Opholds-kommunen skal betale Udgifterne, end om Opholds-kommunen kunde faae Udgifterne refunderede fra Forsørgelsesstedet. — Endelig har jeg alene stillet et lille Underændringsforslag vedrørende §. 61, med Hensyn til hvilket jeg ganske skal henstille til den høitærede Indenrigsminister, om han finder det benytteligt eller ikke. Sagen er nemlig den, at der i den høitærede Indenrigsministers Ændringsforslag til §. 61 er brugt følgende Terminologi om disse Udgifter, at de skulle „fordeles paa Amtsraads kredsen og de til samme grændsende Kjøbstæder i Amtet efter Folketal.“ Jeg skal ikke sige, at dette er ukorrekt; Betegnelsen kan meget vel forsvares, naar man hester Diet bestemt paa, at det er i Amtet, at de Kjøbstæder, som skulle dele Udgifterne med Amtsraads kredsen, skulle ligge. Vi vide jo nemlig, at der er flere Kjøbstæder, saasom Næstved, Rjøge o. fl., som ligge lige paa Grændsen af to Amter og saaledes grændse til et andet Amt end de to Amtsraads kredse, hvortil de høre; men da de jo saaledes ogsaa grændse til Amtsraads kredsen i samme Amt, saa passer den Betingelse, som den høitærede Indenrigsminister har brugt, ganske vist paa dem. Jeg har da ogsaa blot villet henstille, om man ikke, da vi have et Forvaltningsdistrikt, som kaldes Amtsrepartitionsfondsdistriktet, og som er den fuldstændig adækvate Betegnelse for Amtsraads kredsen og de Kjøbstæder, hvorpaa det er Meningen, at Repartitionen skal ske, kunde i Stedet for Udtrykket „Amtsraads kredsen og de til samme grændsende Kjøbstæder i Amtet“ sætte Udtrykket „Amtsraads kredsen og Kjøbstæderne i samme Amtsrepartitionsfondsdistrikt“; da havde man en fuldkommen adækvat Betegnelse, som ikke behøvede nogen Omfkrivning, og den vilde passe paa alle Tilfælde. Dersom dette Ord „Amtsrepartitionsfondsdistrikt“ skulde synes besynderligt, vil jeg sige, at vi i vort officielle Sprog have Udtrykket Amtstuedistrikt; men dette Udtryk kan ikke bruges her paa Grund af den Maade, hvorpaa Amtstuerne ere fordelte over Amtsraads kredsen, idet der f. Ex. i Holbæk Amtsraads kredsen er to Amtstuer. Synes nu den høitærede Indenrigsminister ikke om mit Forslag, skal jeg, naar han har udtalt sig, tage det tilbage. Det er egentlig blot et Tilbud om at optage en adækvat Betegnelse i Stedet for en Omfkrivning.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til de af det ærede Udvalg stillede Forslag til disse Affnit skal jeg bemærke, at jeg maa være enig med den ærede Ordfører i, at det er ønskeligt, at Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 21 vedtages, idet jeg ogsaa maa erkende, at de Oplysninger, der ved dette Ændringsforslag forbræ tilveiebragte, kunne og i mange Tilfælde ville have en stor Betydning. Det Samme skal jeg tillade mig at an-

føre med Hensyn til et af mig til samme Paragraf stillet Ændringsforslag, der ogsaa gaar ud paa at tilveiebringe nogle Oplysninger, som jeg maa anse det for vigtigt og hensigtsmæssigt at tilveiebringe ved den Underøgelse, der skal foregaa. — Hvad Udvalgets Forslag under Nr. 22 angaar, da har jeg Intet imod dette at erindre. — Overledes jeg skal stille mig til det Forslag, der er stillet af et Mindretal, vil tilbøls fremgaa af den Maade, hvorpaa det ærede Thing vil stille sig til Udvalgets Flertals Forslag under Nr. 25 og til de af mig stillede Forslag, der gaar ud paa at retablere den i Lovforslaget oprindeligt optagne Fordeling af visse Udgifter mellem Landdistrikterne og de tilhørende Kjøbstæder. Det er jo nemlig aldeles umiskjendeligt, at det efter de Bestemmelser, som efter det ærede Udvalgs Flertals Forslag her ere bleve vedtagne ikke alene med Hensyn til selve Forsørgelsesstedet, men ogsaa med Hensyn til hvilke Byrder der skal hvile paa Opholdskommunen, forsaavidt den ikke tillige er Forsørgelseskommune, ikke vil kunne undgaa, at der paa en vis Klasse af Kommuner vil blive lagt en meget stor Byrde, ja en større Byrde end den, der hidtil har hvilet paa dem. Det er paa de Kommuner — jeg skal benytte en Terminologi, der blev benyttet af et æret Medlem igaar — til hvilke Arbeidskraften søger hen eller — for at sige, hvad jeg nærmest tænker paa — paa de mindre Kjøbstæder. Naar jeg undtager nogle enkelte Byer i Landet, som maatte uden stor Vanskelighed ville kunne bære de Byrder, der blive dem paalagte ved dette Lovforslag, nærer jeg ingen Tvivl om, at man risikerer at læse de mindre Byer saaledes, at de ville komme til at fukke endnu mere under deres Byrder, end de hidtil have gjort. Jeg kommer derved til at vende tilbage til et Punkt, der har været omtalt ved denne Sags tidligere Behandling, nemlig vor administrative Inddelingsmaade i smaa Distrikter. Det har efter min Mening en ganske overordentlig Betydning i dette Tilfælde, idet man giver Tilfældigheden en altsor stor Leilighed til at virke, og man kan næsten med Sikkerhed forud beregne, at Tilfældigheden vil stille sig saaledes, at Byrden vil falde paa de smaa Byer. Naar man nu ikke bestomindst er nødsaget til at tage Hensyn til den historisk givne Tilstand, og til de Vanskeligheder, som ville være forbundne med at omordne de administrative mindre Distrikter, mener jeg, at man maa søge at tilveiebringe Fællesskab paa andre Punkter, hvor det kan lade sig gjøre, uden at træde nogenstels berettiget Indflydelse for nær. Det er den Tanke, jeg har søgt at gennemføre i de af mig stillede Forslag, og om hvis Anerkjendelse eller Ikke-Anerkjendelse der først bliver Spørgsmaal ved det af Udvalget stillede Forslag under Nr. 25. Dette gjælder et Punkt, hvor Udvalget ved 2den Behandling blev staaende ved den Fordelingsmaade, som ikke alene blev vedtagen ved Loven af